

Pragul inimii tale

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Nu te mâhni că viața ta începe
Cu răstignirea mea. Să nu-ncetezi
S-alergi cu herghelii de mânji prin stepe,
Și uneori, revino, să mă vezi.

Voi fi-n răscrucea dintre două vânturi
O lespede uitată, ce cândva,
Gonită din străvechile-i pământuri,
A folosit drept prag la poarta ta.

Și pașii ți-i cunosc pe dinafară
Iar mersul tău atât de drag îmi e
Că mă-nfierbânt... Ce piatră funerară
Poate visa că-i rug... și-apoi, de ce?

- Împart în două viața mea și-mi pare
Că la răscrucea vremii te-am găsit,
Trăiam ascuns în ocnele de sare,
Nici nu mai știu din care rai gonit.

Abia de când mi-ai luminat zenitul
Sub stern mocnește inima de jar,
Ai transformat în poezie ritul
Iubirii pure,-s piatră de hotar.

Azi ne plimbăm printre eoni agale,
Meteorii pereche, niciun timp
Suficient, la poarta casei tale
Aștern mereu același anotimp.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș